

عنوان مقاله:

چگونه توانستم انزوا و گوشه گیری را در یکی از دانش آموزان پایه اول ابتدایی بهبود بخشم؟

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

وحید جمال زاده نقه - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه پیام نور اصفهان

خلاصه مقاله:

اقدام پژوهی حاضر با هدف بهبود انزوا و گوشه گیری یکی از دانش آموزان اول ابتدایی صورت گرفته است. از آن جایی که ارتباط با همنوع امری است غیرقابل اجتناب و از رکن های اساسی زندگی اجتماعی نیز محسوب می شود، پس فراگیری مهارت های ارتباطی ضرورت می یابد. یادگیری مهارت های ارتباط اجتماعی در کودکی زمینه ساز شکل گیری هویت نوجوانی و بزرگسالی است، پس اگر در بهبود انزوا و گوشه گیری که فرد این مهارت اجتماعی را کسب نکرده است، اقدامی صورت نگیرد در واقع فردی پرورش می یابد که دچار افسردگی، اضطراب و... است. روش مورد استفاده در این پژوهش اقدام پژوهی است که از نوع پژوهش میدانی می باشد و جامعه و نمونه ما نیز از آن جایی که مطالعه موردی است و یک نفر مورد بررسی قرار گرفته است، همان یک نفر می باشد. نتیجه: در نهایت به این نتیجه رسیده شد که با استفاده از اقداماتی همچون تغییر مکان دانش آموز از گوشه به میان کلاس، سرگروه کردن وی و دادن مسئولیت به او و بازی درمانی (به خصوص گروهی) موثر بوده و دانش آموز تا حدودی از انزوا و گوشه گیری در آمده است. پیشنهاد پژوهشی: پژوهشگران دیگر نیز پژوهش هایی با دقت نظر بیشتر در این افراد انجام دهند و دیگر همکاران خود را از نظرات خود بهره مند سازند. پیشنهاد کاربردی: معلمان نیز برای بهبود این گونه کودکان می توانند به مواردی از قبیل آموزش مهارت ارتباطی به او، استفاده از بازی درمانی به خصوص بازی درمانی گروهی، تشویق کودکان به شرکت در برنامه های گروهی و دادن آگاهی به والدین را به کار ببرند.

کلمات کلیدی:

انزوا، گوشه گیری اجتماعی، دانش آموز، کلاس اول، دوره ابتدایی .

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1368814>

